

รายงานผลการจัดการความรู้ การผลิตบัณฑิต (ด้านงานวิจัย)

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี

ปีการศึกษา 2565

(พฤษภาคม 2565 – มิถุนายน 2566)

วิทยาลัยอินเทอร์เทคลำปาง

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ กำหนดหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การ ศี ก ษ า ภ า ย ใน ส ถ า น ศี ก ษ า ระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งการจัดการ ความรู้ ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ สกอ. ได้กำหนดเป็น หลักเกณฑ์มาตรฐาน ของการประกันคุณภาพ ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ใน ตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้ เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนใน สถาบัน หรือบุคคลที่สนใจสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างทั่วถึง

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี วิทยาลัยอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี เป็นสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งที่มีพันธกิจหลัก 4 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปะวัฒนธรรม ซึ่งในการพัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ มุ่งสร้างและพัฒนาสังคม เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการ เรียนรู้ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีจึงได้ดำเนินการจัดการความรู้ หรือ Knowledge Management ทางด้าน การเรียนการสอน โดยการรวบรวมองค์ความรู้ที่กระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนทั้งภายในและภายนอกคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี สามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนา ตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับด้านการเรียน การสอน อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่ออาจารย์ในคณะและผู้ที่สนใจต่อไป ดังนั้นในปีการศึกษา 2565 ในคณะ บริหารธุรกิจและเทคโนโลยี จึงได้ดำเนินการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย ในหัวข้อ “แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อ เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ” เพื่อพัฒนาผลงานวิจัยของอาจารย์ในคณะฯ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้

1. เพื่อกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี ด้านงานวิจัย
2. เพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะอาจารย์ด้านงานวิจัย
3. เพื่อแบ่งปันและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย
4. เพื่อรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี มาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและมาปรับใช้ในการทำงานวิจัย

การกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมาย

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี ได้มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่ สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี ดังนี้

1. ประเด็นความรู้คือ แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
2. เป้าหมายการดำเนินการ
 - 2.1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานวิจัย

2.2. เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

กระบวนการจัดการความรู้

1. การค้นหาความรู้

- 1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย
- 1.2 กำหนดหัวข้อที่เป็นองค์ความรู้ที่สำคัญและคณะกรรมการสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องที่สำคัญได้
- 1.3 กำหนดเป้าหมายและประโยชน์ขององค์ความรู้เพื่อจะทำให้คณะกรรมการนำไปเป็นคลังความรู้เฉพาะ

2. การสร้างและแสวงหาความรู้

- 2.1 สร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้บุคคลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กำหนดเวลาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นช่วงเวลาที่ยังไม่มีภารกิจอื่นที่ต้องปฏิบัติ
- 2.2 จัดกิจกรรมระดมความคิด จำนวน 8 ครั้ง ตามประเด็นที่กำหนดในแต่ละครั้งจะคุยแต่ละประเด็นไปเรื่อยๆ ระยะเวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

นำความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาจัดทำ สารบัญของประเภทกิจกรรมโดยแบ่งแยกแต่ละประเภทให้ชัดเจน โดยแบ่งตามหัวข้อเรื่องให้ชัดเจน

4. การประมวลและการกลั่นกรองความรู้

- 4.1 จัดทำรูปแบบของการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละชุด ให้เป็นมาตรฐานในรูปแบบเดียวกันเพื่อความสะดวกในการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์
- 4.2 มีการขัดเกลาภาษา ให้ความหมาย และมีคำจำกัดความที่เข้าใจตรงกัน เป็นภาษาที่สามารถสื่อสารได้ง่าย

5. การเข้าถึงความรู้ การนำความรู้ที่ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคณะกรรมการ KM มาดำเนินการ ดังนี้

- 5.1 จัดทำเอกสารหรือคู่มือ ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 5.2 ขึ้นเว็บไซต์เพื่อให้ผู้ใช้ดึงองค์ความรู้ที่ต้องการโดยมีวิธีการดังนี้
 - การป้องกันความรู้ นานองค์ความรู้ทั้งหมดส่งให้ผู้เอาความรู้ไปใช้
 - การให้โอกาสในการเลือกใช้อ้องค์ความรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เลือกใช้ใช้อ้องค์ความรู้ตามที่ต้องการ แต่ต้องผ่านคณะกรรมการ KM

6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

จัดให้มีกรรมการพี่เลี้ยงที่คอยให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหาทางด้านการนำองค์ความรู้ไปใช้

ระบบติดตามประเมินผลของกระบวนการ

1. เลขาธิการคณะกรรมการ KM รวบรวมความรู้แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (เอกสารแนบท้าย)
2. มีการติดตามการนำความรู้ แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยจัดมีการประชุมเพื่อถ่ายทอดปัญหาจากการนำองค์ความรู้ไปใช้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. **วัตถุประสงค์การจัดการความรู้ (Purpose) :** ปัจจัยแรกที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จในการจัดการความรู้ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการจัดการความรู้ ซึ่งเป็นบทบาทหลักของผู้บริหารระดับสูงขององค์กรที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วม การกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้ที่ถูกต้องเป็นเครื่องกำหนดทิศทางและรูปแบบ ตลอดจนทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรที่จะมีต่อการจัดการความรู้ที่กาหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้ไว้เพียงแต่เพื่อให้ตอบตัวชี้วัดที่ถูกกำหนดไว้ หรือเพื่อให้ได้ชื่อว่ามีจัดการความรู้ จะทำให้การจัดการความรู้กลายเป็นโครงการอีกหนึ่งโครงการที่เพิ่มภาระให้กับผู้ปฏิบัติงานและไม่เกิดประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์แต่อย่างใด ในขณะที่หากองค์กรกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาบุคลากร พัฒนางาน และพัฒนาองค์กร จะทำให้การจัดการความรู้มีสภาพเป็นเครื่องมือที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาหรือการร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาองค์กร ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการความรู้แทรกซึมเข้าไปในกระบวนการทำงานประจำวันของบุคลากร ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้การจัดการความรู้ไม่เพิ่มภาระให้กับบุคลากร แต่ยังกลายเป็นเครื่องมือช่วยลดภาระให้กับบุคลากรได้ด้วย

2. **แผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ (Plan) :** ทิศทางที่ชัดเจนจะช่วยให้การดำเนินการไม่หลงทาง การจัดการความรู้จึงต้องการการกำหนดแผนแม่บทด้านการจัดการความรู้ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด ซึ่งเนื้อหาของแผนการจัดการความรู้จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ ซึ่งจะช่วยให้สามารถวัดผลความสำเร็จของการจัดการความรู้ได้อย่างชัดเจน

3. **ผู้รับผิดชอบโครงการ (Project Owners) :** องค์กรส่วนใหญ่เมื่อเริ่มทำการจัดการความรู้ก็จะมีภาระแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา โดยมีลักษณะเป็นองค์กรโครงการ ภาระหนักจึงตกอยู่กับคณะทำงานซึ่งมีทั้งงานที่เป็นงานประจำและงานที่เป็นโครงการ ทำให้การขับเคลื่อนกระบวนการจัดการความรู้ขาดความต่อเนื่องในบางช่วงเวลากลางหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จได้แนะนำว่า ควรจะมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่รับผิดชอบด้านการจัดการความรู้โดยตรง และคัดเลือกบุคลากรที่มีความเหมาะสมเข้ามาทำหน้าที่

4. **กระบวนการที่เลือกใช้ในการจัดการความรู้ (Process) :** กระบวนการในการจัดการความรู้ มีอยู่หลากหลายกระบวนการ สิ่งที่สำคัญจึงไม่ใช่ตัวกระบวนการว่ากระบวนการแบบใดดีกว่าแบบใด แต่เป็นการเลือกใช้กระบวนการที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กร

5. **การมีส่วนร่วมจากบุคลากรทั้งหมดขององค์กร (Participation) :** การจัดการความรู้โดยตัวของมันเอง เป็นเครื่องมือทางการบริหารจัดการที่สามารถช่วยในการป้องกันและลดปัญหา อีกทั้งยังช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาองค์กรด้วย แต่หากใช้ผิดวิธี การจัดการความรู้ก็อาจกลายเป็นภาระของบุคลากรได้ด้วยเช่นกัน เพื่อลดปัญหาบุคลากรมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องต่อการจัดการความรู้ การให้บุคลากรทุกระดับขององค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วม

ในโครงการด้านการจัดการความรู้ตั้งแต่ต้น จะสามารถช่วยลดแรงต่อต้าน และสามารถสร้างกระแสให้บุคลากรอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการจัดการความรู้ได้ด้วย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงาน

1. อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจ แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
2. อาจารย์สามารถทำงานวิจัยเพื่อเสนอเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

สรุปองค์ความรู้แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

การขอตำแหน่งทางวิชาการทั่วไป ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงาน ดังต่อไปนี้

- (1) งานวิจัย 2 เรื่อง หรือ
- (2) งานวิจัย 1 เรื่อง และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น 1 รายการ หรือ
- (3) งานวิจัย 1 เรื่อง และ ตำราหรือหนังสือ 1 เล่มโดยที่งานวิจัยตาม (1) - (3) อย่างน้อย 1 เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ B หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ A แทนงานวิจัยตาม (2) - (3) ได้ โดยที่ผลงานอย่างน้อย 1 เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author)

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึง จ ริ ย ิ ธ ร ร ม แ ล ะ จ ร ร ย า บ ร ร ณ ท า ง วิ ช า ก า ร ดั ง นี

1. ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่

อ ำ ง อี ง พ ล ง า น เ ตี ม ต ำ ม ห ลั ก วิ ช า ก า ร

2. ต้องอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดง ห ลั ก ฐ า น ข อ ง ก า ร คั น ค ว ำ

3. ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิ ม ุ ช ษ ย ช น

4. ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริงไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการ

ต ร ว จ ส อ บ ยี น ยั น ใน ท า ง วิ ช า ก า ร

5. ต้องนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

6. หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคนหรือสัตว์ ผู้ขอจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่มีการดำเนินการผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดนั้น สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดยกเว้นการประชุมไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้

ผลงานทางวิชาการ

ผลงานวิชาการสำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ต้องเป็นไปตามที่ เกณฑ์ ก.พ.อ. กำหนด มีคำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ผลงานวิจัย เป็นผลงานวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวม ที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์-Applied research) หรืองานวิจัยสร้างสรรค์ (Creative research) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ที่เกิดประโยชน์

รูปแบบ

อาจจัดได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (research process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทววรรณกรรมปริทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆแสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ

การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้

1. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารวิชาการ ดังต่อไปนี้

1.1 วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็น

ระยะเวลาอย่างน้อย 3 ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

1.2 วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยที่ได้มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ

3. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพโดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 5 ปี ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่มาก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าวจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

4. เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น

5. เผยแพร่ในรูปของหนังสือ (monograph) พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดเมื่อได้เผยแพร่ “งานวิจัย” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

ผลการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเรียนการสอน

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี จัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จัดการองค์ความรู้ด้านงานวิจัย เรื่อง “แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ” มีการดำเนินกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยมีการประชุม โดยสรุปผลการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเรียนการสอน ดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจฯ ได้นำเสนอความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (เอกสารแนบท้าย) ของอาจารย์ เป็นองค์ความรู้เบื้องต้นถ่ายทอด ในรูปแบบการประชุมโดย คณะบดีคณะฯ ได้ให้ความรู้ถึงขั้นตอนแนวทางปฏิบัติการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

3. อาจารย์ในคณะฯ มีความรู้ความเข้าใจข้อกำหนด และเกณฑ์การประเมินผลงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

4. อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีมีงานวิจัยเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานทางวิชาการดังนี้

อ. จินตนา จันเรือน งานวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ที่ทำมาจากกระดาษสาของกลุ่มชุมชนบ้านโศกหัวดง อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

อ. ดาวเดือน อินต๊ะ งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษาผลิตภัณฑ์กลุ่มน้ำพริกกรอบสมุนไพรบ้านเมาะหลวง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

อ. จิรนนท์ บุพพัฒน์สมัย งานวิจัยเรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลูกประคบ วิสาหกิจชุมชนไร้เขตตะวันตก ตำบลหัวเสือ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

อ. อัจฉรา เฮ่ประโคน งานวิจัยเรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำกระดาษสา กลุ่มบ้านท่าล้อ ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

อ. ณัฐพงษ์ ศรีใจวงศ์ งานวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการตลาดสำหรับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มข้าวแต่น้ำแดงโมกลุ่มแม่บ้านบ้านหัวหนอง ตำบลห้างฉัตร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

ดร. ศัจฉนันท์ เลิศพงษ์ศิลป์ งานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบส่วนประสมทางการตลาดของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสมุนไพร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

อ. ถนอม คณิตปัญญาเจริญ งานวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงโคเนื้อ ตำบลวอแก้ว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

อ. พิมพร เทพปิตา งานวิจัยเรื่อง การศึกษาศักยภาพการจัดการของผู้ประกอบการ ภูมิศึกษาวิสาหกิจชุมชนแปรรูปการเกษตรข้าวแต่น้ำบุญทวี บ้านทุ่งมานเหนือ ตำบลบ้านเป้า อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

อ. หัสยา วงศ์วัน แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนชโลบลจักรี ตำบลบ้านกิว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้

คำสั่งคณะกรรมการธุรกิจและเทคโนโลยี

ที่ ๐๐๒/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจของคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคม แห่งการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่อบูม่งสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีจึง มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ ดังต่อไปนี้

๑. หัวหน้าสาขาวิชาบริหารธุรกิจ	ประธาน
๒. หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่	กรรมการ
๓. หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี	กรรมการ
๔. หัวหน้าวิชาหมวดศึกษาทั่วไป	กรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ศึกษาทำความเข้าใจในระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management)
๒. ดำเนินการให้มีการวิเคราะห์ประเด็นความรู้ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. ทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ทุกปีการศึกษา
๔. ติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนและสรุปผลการดำเนินการตามแผน กำหนดแนวทาง/ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของงานปกติ รวมทั้ง ปรับปรุงแผนบริหารการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำเสนอต่อวิทยาลัย

และให้กรรมการชุดนี้มีหน้าที่ดำเนินการจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงานประจำปี และควบคุมการบริหารจัดการหลักสูตรให้ดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงชื่อ

(นางสาวอนงค์วรรณ ประดิษฐ์)

คณบดีคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย

แผนปฏิบัติงานจัดการความรู้คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี ประจำปีการศึกษา 2565

ชื่อสถาบันการศึกษา : วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยี								
กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาประสิทธิภาพระบบการจัดการแบบมุ่งเน้นกลยุทธ์ ตามจริยธรรมและคุณธรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินการที่มุ่งเน้นให้ทุกคนในองค์กรให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์เป็นหลัก								
วัตถุประสงค์กลยุทธ์ 11 : พัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ								
องค์ความรู้ที่จำเป็น : “แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ”								
ตัวชี้วัด (KPI) และเป้าหมาย ที่เลือกวัดการทำ KM :								
ตัวชี้วัด				เป้าหมายปี 2565				
● การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน				งานวิจัยของสาขาไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง				
ที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
1	การระบุมารู้ที่จำเป็น							
	ประชุมคณะกรรมการ KM เพื่อกำหนดหัวข้อการจัดการองค์ความรู้และเผยแพร่หัวข้อ แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ให้บรรล่วัตถุประสงค์ ให้แก่บุคลากรได้รับทราบ	กรกฎาคม	จำนวนครั้งในการประชุมคณะทำงาน	1 ครั้ง	คณะกรรมการ KM	คณะกรรมการ KM		

2	การสร้างและแสวงหาความรู้							
	ค้นคว้าและสืบค้นองค์ความรู้การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์	สิงหาคม	จำนวนครั้งในการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ องค์ความรู้ที่ได้	ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง	อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี	คณะกรรมการ KM		
3	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ							
	นำองค์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มาจัดหมวดหมู่ เพื่อให้เข้าถึงได้ง่าย	ตุลาคม	จำนวนครั้งในการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ องค์ความรู้ที่ได้	ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง	อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี	คณะกรรมการ KM		
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้							
	เสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์	ธันวาคม	1.จำนวนอาจารย์ทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ	ไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง	อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี	คณะกรรมการ KM		
5	การเข้าถึงความรู้ และการแบ่งปันแลกเปลี่ยนองค์ความรู้							
	-มีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและอาจารย์ผ่านทางเว็บไซต์ ของวิทยาลัย	มกราคม	ระดับความสำเร็จของการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์	มีสรุปรายงานผลการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทาง	อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี	คณะกรรมการ KM		

				วิชาการสอน				
--	--	--	--	------------	--	--	--	--

ภาคผนวก ค
องค์ความรู้การบูรณาการการเรียนการสอน

การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการประเภททั่วไป

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๔ ง ๗ มกราคม ๒๕๖๕)

การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ผู้เสนอขอตำแหน่งจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตรงตามมาตรฐาน ตามประกาศ ประกาศ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564 มีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

1. การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์

1.1 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

1.1.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 ปี หรือ

1.1.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 4 ปี หรือ

1.1.3 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี และพ้นระยะทดลองการปฏิบัติงาน

ในกรณีที่ผู้ขอเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาที่ ก.พ.อ. รับรอง และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาคหรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพที่ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งมาแล้วอาจนำระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอน หรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพนั้นมารวมคำนวณเวลาในการสอนได้ 3 ใน 4 ส่วน ของเวลาที่ทำการสอน

ในกรณีที่ผู้ขอได้รับวุฒิเพิ่ม ให้นำระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นและเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นรวมกันเพื่อขอแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

1.2 ผลการสอน

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตระบบทวิภาค และมีความชำนาญในการสอน และเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผล การสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา และมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าระดับดี สำหรับกรณีที่ผู้ขอได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน ในทุกวิชาหรือทุกหัวข้อที่ผู้ขอเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณี ซึ่งรวมกันได้ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตระบบทวิภาค

1.3 ผลงานทางวิชาการ

การขอตำแหน่งทางวิชาการทั่วไป ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพระดับ B และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(1) งานวิจัย 2 เรื่อง หรือ

(2) งานวิจัย 1 เรื่อง และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น 1 รายการ หรือ

(3) งานวิจัย 1 เรื่อง และ ตำราหรือหนังสือ 1 เล่มโดยที่งานวิจัยตาม (1) - (3) อย่างน้อย 1 เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ B หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ A แทนงานวิจัยตาม (2) - (3) ได้ โดยที่ผลงานอย่างน้อย 1 เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author)

1.4 จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

1.4.1 ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ

1.4.2 ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

1.4.3 ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

1.4.4 ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริงไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

1.4.5 ต้องนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

1.4.6 หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคนหรือสัตว์ ผู้ขอจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่มีการดำเนินการผลงานทางวิชาการของผู้ขอ กำหนดตำแหน่งอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดนั้น สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดยกเว้นการ

ประชุมไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้

ผลงานทางวิชาการ

ผลงานวิชาการสำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ต้องเป็นไปตามที่ เกณฑ์ ก.พ.อ. กำหนด มีคำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ดังนี้

1. งานวิจัย

นิยาม

ผลงานวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวม ที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์-Applied research) หรืองานวิจัยสร้างสรรค์ (Creative research) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ที่เกิดประโยชน์

รูปแบบ

อาจจัดได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (research process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทววรรณกรรมปริทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆแสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ

3. ในรูปของหนังสือ (monograph) ซึ่งนำงานวิจัยมาใช้ประกอบการเขียน

การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้

1. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารวิชาการ ดังต่อไปนี้

- 1.1 วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 3 ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer

reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

1.2 วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยที่ได้มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ

3. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพโดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 5 ปี ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่มาก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าวจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

4. เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น

5. เผยแพร่ในรูปของหนังสือ (monograph) พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดเมื่อได้เผยแพร่ “งานวิจัย” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

ลักษณะคุณภาพ

ระดับ B เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้

ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว และต้องเป็นที่ยอมรับหรือได้รับการอ้างอิงในฐานะข้อมูลระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย โดยมีหลักฐานที่แสดงการวิเคราะห์ให้เห็นถึงคุณประโยชน์ในด้านสังคมหรือมูลค่าทางเศรษฐกิจจากนิติบุคคลองค์กรที่สาม (Third Party) ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องเป็นที่ยอมรับอย่างโดดเด่น (outstanding) รวมทั้งได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในฐานะข้อมูลระดับแนวหน้านานาชาติ ของสาขาวิชานั้นๆ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้แพร่หลายเป็นอย่างมาก โดยมีหลักฐานที่แสดงการวิเคราะห์ให้เห็นถึงผลกระทบอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงวิชาการและวงวิชาชีพจากนิติบุคคลองค์กรที่สาม (Third Party) ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น 12 ประเภท ดังนี้

1. ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
2. ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
3. ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
4. กรณีศึกษา (Case Study)
5. งานแปล
6. พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน
7. ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
8. ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ
9. สิทธิบัตร
10. ซอฟต์แวร์
11. ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม
12. ผลงานนวัตกรรม

ภาคผนวก ง

ภาพกิจกรรมการจัดการความรู้

